

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2018. május 30. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2018. február 7. napján kihirdetett 13.B.15/2016/47. számú ítéletét V. r. és IX. r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

V.rendű vádlott neve V. r. vádlottat halmazati büntetésül 200 (kettőszáz), IX.rendű vádlott neve IX. r. vádlottat 150 (százötven) napi tétel pénzbüntetésre ítéli. Egy napi tétel összegét egyaránt 1.000 (egyezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott, V. r. vádlott vonatkozásában összesen 200.000,- (kettőszázezer), míg IX. r. vádlott esetében 150.000,- (százötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése estén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

IV.rendű vádlott neve IV. r. vádlott állandó lakóhelye: ...

A másodfokú eljárásban 27.100,- (huszonhétezer-egyszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből V.rendű vádlott neve V.r. vádlott 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forint, IX.rendű vádlott neve IX. r. vádlott 12.700,- (tizenkétezer-hétszáz) forint megfizetésére köteles.

I n d o k o l á s

A Szombathelyi Törvényszék a 2018. február 7. napján kihirdetett 13.B.15/2016/47. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

- I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- V.rendű vádlott neve V.r. vádlottat 3 rb felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont),
- IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a./ pont).

Ezért az I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és IX.r. vádlottakat 1-1 évre próbára bocsátotta, míg a VII.r. és VIII.r. vádlottakat megrovásban részesítette.

Az V.r. és IX.r. vádlottakat külön-külön kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be, valamennyi vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása érdekében. Fellebbezésének írásbeli indokolásában rámutatott, hogy a bűncselekmények tárgyi súlya, a hivatalos szervek törvényes működésébe vetett bizalom kiemelt társadalmi érdek. Kifejtette, hogy - V.rendű vádlott neve V.r. vádlott esetében a bűnhalmazatra is tekintettel - a vádlottakkal szemben alkalmazott intézkedések törvénysértően enyhék, figyelemmel arra a súlyosító körülményre, hogy az I.r., II.r., III.r. IV.r., V.r., IX.r. vádlottak a bűncselekményeiket a **1. Bt.** Társaság gazdasági érdekeiből valószínűsítették meg.

I.r., II.r. vádlottak felmentés, közös védőjük az irány megjelölése nélkül, III.r. vádlott felmentés, IV.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, közös védőjük a tényállás téves megállapítása és téves jogi minősítés végett, továbbá felmentés, V.r. vádlott és védője felmentés, VI.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, VII.r. vádlott az irány megjelölése nélkül, VIII.r. vádlott felmentés, közös védőjük a tényállás helytelen megállapítása és téves jogi minősítés végett, felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott és védője tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.118/2018/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a törvényszék megfelelő körben szabályosan lefolytatott bizonyítási eljárást követően megalapozott tényállást állapított meg, valamint az indokolási kötelezettségének eleget tett. A vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekményeik minősítése törvényes, az első fokú bíróság jogi indokolása szakszerű. A büntetéskiszabás tekintetében hangsúlyozta, hogy a hivatali visszaélés védett jogi tárgya, a hivatalos személyek működésének törvényes rendje és a működésükbe vetett közbizalom védelme, ami a nem kirívóan jelentős társadalomra veszélyességű cselekményt elkövető vádlottak esetében - a generális prevenció szempontjából - súlyosabb joghátrány kiszabását indokolja. Rámutatott, hogy az I.r., II.r., III.r., IV.r. és VII.r. vádlottak esetében a szolgálati jogviszony feltétele a büntetlen előélet, ezért azt enyhítő körülményként értékelni nem lehet. Összességében indítványozta, hogy az ítélet az első fokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a terhelteket, az V.r. vádlottat halmazati büntetésként, pénzbüntetésre ítélje. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett a büntetéskiszabási körülmények korrekcióját követően.

I.r. és II.r. vádlottak védője a másodfokú eljárásban tett észrevételében rámutatott, hogy védenecsei vallomást tettek a nyomozás során, amit a tárgyaláson is fenntartottak, azzal kiegészítve, hogy bűnösnek annyiban érzik magukat, hogy megszegték a munkaköri leírásukat, mivel nem megfelelő körültekintéssel jártak el, ezért azonban már megkapták a büntetésüket, mivel a közalkalmazotti jogviszonyukat a Kormányhivatal megszüntette. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az I.r. és a II.r. vádlottak nem okoztak jogtalan hátrányt, és nem szereztek jogtalan előnyt sem, legfeljebb a munkaköri kötelezettségüket szegték meg, és a munkaköri szabályokkal szemben vétettek a konkrét magatartásukkal. Ezért nem ért egyet az első fokú bíróságnak a vádlotti és a tanúvallomások mérlegelése alapján tett azon megállapításával, hogy a vádlottak jogszerűen nem adhattak volna ki adatot az adatkérő részére. Véleménye szerint helytelenül fogadta el a törvényszék a vádlottak vallomását szemben a tanúk vallomásait. Véleménye szerint az állapítható meg, hogy **A.A.** a többi osztályvezető, **B.B.** és tanú 4 által megtett vallomással ellentétes nyilatkozatot tett, ami a vádlottak előadását erősítette, ekként a vallomásokat nem lehet egybehangzónak tekinteni, és ezért nem ért egyet a bíróság értékelő tevékenységével.

A kifejtettek alapján a Be. 351.§ (2) bekezdés c./ és d./ pontjaira tekintettel - iratellenesség és tényekből további tényre való helytelen következtetés miatt - az első fokú bíróság tényállásának a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontjai alapján történő kiegészítését, helyesbítését, ennek megfelelően eltérő tényállás megállapítását, és védenői felmentését indítványozta a másodfokú eljárásban. Amennyiben az ítélet tábla nem osztaná az álláspontját, abban az esetben megrovás alkalmazását kérte büntetlen előéletükre, a hatóságokkal történő együttműködésükre, a cselekmény csekély tárgyi súlyára, valamint arra figyelemmel, hogy az I.r. vádlott kiskorú gyermekéről gondoskodik.

VII.rendű vádlott neve VII.r. és VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlottak védője a másodfokú eljárásban tett észrevételében a felmentésre irányuló fellebbezését több pontba szedve indokolta. Elsőként rámutatott, hogy mint állami tisztviselők ügyintézőként dolgoztak a hivatalban, mindkét védenő büntetlen előéletű, fedhetetlen életvitellel és szakmai múlttal rendelkeznek. Mint a hivatal munkatársai semmilyen szervezett képzésben, vagy a munkáltató általi tájékoztatásban nem részesültek, és az adott jogszabályi környezetben a jogértelmezés sem egyértelmű. Az elfogadott gyakorlat szerint egy általános, több hatóság előtt is felhasználható meghatalmazás esetén csak bemutatni kell az eredeti okiratot, míg az egyetlen ügy elintézésére alkalmas meghatalmazást le kell adni az ügyintézőnek. Mindkét esetben teljes bizonyító erejű magánokiratra vagy ügyvéd által ellenjegyzett okiratra van szükség. Ezt követően részletesen foglalkozott tanú 2 iratainak elvesztésével, hogy annak pótlásával kapcsolatban a testvére milyen lépéseket tett hivatalban, még mielőtt előkerült a pénztárca hiánytalan tartalommal, majd egy Coop ügyfélkártya miatti lakcímadatok ellenőrzésével, amire szintén VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlott testvérére tekintettel került sor. A titkos információgyűjtés jogszabályi alapjait részletezve az adott eljárásra vonatkozóan kifejtette, hogy az iratok közt nem található olyan irat amely a titkos információgyűjtés szükségességének ténybeli indokát tartalmazná. Véleménye szerint a célhoz kötöttség nem teljesült, a feljelentési kötelezettséget nem nyomban tette meg a hatóság, és annak sincs nyoma, hogy az ügyészség 72 órán belül a bírósághoz fordult volna. Álláspontja szerint VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlottal szemben a büntetőeljárás törvénysértően zajlott, mivel az engedélyben meg nem jelölt személyre vonatkozott a bizonyíték felhasználása. Eseti döntésre és a Be. 78.§ (4) bekezdésére hivatkozással - megemlítve az új Be. (2017. évi XC. törvény) szabályozását, kifejtette, hogy a közel egy hónapos késlekedés egy pár perces telefonbeszélgetés esetében elfogadhatatlanul hosszú idő a feljelentés megtételére. Ezért ezt a beszélgetést, mint bizonyítási eszközt ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. A cselekmény minősítésével is foglalkozott, elvi határozat és eseti döntés, valamint számos jogszabály felhívásával arra kívánt rámutatni a védő, hogy a terhelti magatartás nem bűncselekmény, esetleg fegyelmi, kártérítési felelősséget alapozhatna meg. Kifejtette azt is, hogy a cselekmény nem veszélyes a társadalomra, amely büntethetőséget kizáró ok. Végezetül összefoglalóan rámutatott, hogy VII.rendű vádlott neve VII.r. és VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlottak egybehangzó vallomása alapján a meghatalmazás a hozzátartozó iratainak pótlásával kapcsolatos eljárásra vonatkozott, az általános jellegű meghatalmazást pedig nem kellett leadni az ügyintézés során, annak tartalmát VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott ismerte, az általános meghatalmazások nyilvántartására vonatkozó kötelezettség nem előírás a Kormányablak számára. Rámutatott, hogy a dolgozók nagy csoportjának lehallgatása kifejezetten azért történt, hogy az elbocsátásukra ürügyet találjanak a feletteseik, illetve a titkos információgyűjtés alkalmával kifejezetten készletezés folyt a hatóságok részéről, és ezek az eljárások kizárólag a személyi tisztogatás eszközeül szolgáltak. VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott megalapozottan értelmezte úgy a jogszabályok alapján, hogy súlyos anyagi kárral fenyegető helyzet esetén telefonon is adhat ingyenes felvilágosítást a kért adatról. Amennyiben VII.rendű vádlott neve VII.r. vagy VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlott a 4 perces telefonbeszélgetésüket (tanú 2 lakcíme kapcsán) bármilyen szempontból törvénysértőnek gondolták volna, akkor óvatosabban jártak volna el, tekintettel arra is,

hogyan a hivatalban a hívásokat listázták, ellenőrizték. A kifejtettek alapján indítványozta elsődlegesen VII.rendű vádlott neve VII.r. és VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlott felmentését bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket semmilyen irányból nem tartotta megalapozottnak. Rámutatott, hogy a vádlottak ténybeli beismerő vallomást tettek, azt elismerték, hogy hibáztak, azonban VI.rendű vádlott neve VI.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott kivételével úgy nyilatkoztak, hogy nem érzik magukat bűnösnek. Az ő vallomásaikon kívül rendelkezésre állt számos tanúvallomás, a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok, okirati bizonyítékok, illetve a törvényszék a tényállás részévé tette azon jogi normákat is, amelyek meghatározták a vádlottak hivatali munkaköréhez szükséges eljárást. Álláspontja szerint a törvényszék a ténymegállapításaihoz kellően részletes és iratszerű indokolást is fűzött. A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, helyesen rögzítette, hogy a terheltek elkövetői magatartását nem lehet megfeleltetni az egyes jogi normáknak, ezáltal bűncselekményt valósítottak meg, a hivatali visszaélés valamennyi törvényi tényállási elemét kimerítve. Hivatkozott arra, hogy a terheltek tisztában voltak a jogszabályilag biztosított, előírt adatigénylési renddel, amit kötelesek voltak betartani minden személy ügyében eljárva, és amennyiben ettől eltérően cselekednek, az köteleességszegést jelent. Kifejtette a fellebbviteli főügyészség képviselője, hogy tényállási eleme a terhükre rótt bűncselekménynek a jogtalan előnyszerzés, illetve a jogtalan hátrány okozása, amely szintén megállapítható, hiszen az előírt formákat nélkülözve, kérelem és díjfizetés nélkül juttattak információkhoz egyes személyeket. Az, hogy ez mekkora előny, vagy mennyire veszélyes a társadalomra, a büntetés kiszabásánál kell értékelni, és nem a bűnösség kérdésére tartozik. A hivatali visszaélésnek a védett jogi tárgya a hivatalos személyek működésébe, törvényes rendjébe vetett bizalom, amellyel szemben következetesen és szigorúan kell fellépni. A vádlottak esetében, annak ellenére, hogy nem kirívóan jelentős társadalomra veszélyességű az általuk elkövetett bűncselekmény, mindenféleképpen indokolt velük szemben pénzbüntetés kiszabása az indítványában írtak szerint. Megjegyezte még, hogy a büntetlen előélet mellett a felbujtói magatartás sem tekinthető enyhítő körülménynek, mivel azt álláspontja szerint súlyosító tényezőként kell értékelni.

I.r. és II.r. vádlott védője változatlan tartalommal fenntartotta az írásban benyújtott fellebbezésének indokolását, és annak megfelelően védencai felmentésére tett indítványt.

III.r. és IV.r. vádlottak védője az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta, és kérte a III.r. valamint a IV.r. vádlott felmentését az ellenük hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól, az írásbeli beadványában írtak szerint. Perbeszédében előadta, hogy a Szombathelyi Törvényszék valóban alaposan folytatta le a bizonyítási eljárást, számos tanút meghallgatott, és okirati bizonyítékok is rendelkezésre álltak az ügyben. Az ítéletben rögzítésre kerültek azok a jogszabályok, amelyek alapján a vádlottaknak el kellett járniuk, azonban azok megszegésével, kérelem és díjfizetés nélkül, személygépkocsit terhelő hiteladatokról telefonon tájékoztatást adtak, emiatt a bíróság megállapította a bűnösségüket. A védő álláspontja szerint a vádlottak bűnösségére a törvényszék alapvetően a titkos információgyűjtés eredményére alapítottnak tudott következtetni, mivel kizárólag ez állt rendelkezésre. Kifejtette - szemben a törvényszék álláspontjával, miszerint a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható az eljárásban, mert jogszerűen került beszerzésre -, hogy a védelem következetes álláspontja az, hogy ezek a lehallgatási eredmények bizonyítékként nem értékelhetők a vádlottak vonatkozásában, mert törvénytörő módon kerültek beszerzésre, ezért a kirekesztésüket indítványozta továbbra is több okból. Rámutatott, hogy tény, hogy ezekre a lehallgatásokra előzetes engedély volt, azonban III.rendű

vádlott neve III.r. és IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott tekintetében jogsértő a lehallgatási eredmény, egyrészt azért, mert a feljelentés nem nyomban került megtételre, másrészt mert nem kezdeményezte a titkos információgyűjtés eredményének büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásának alkalmassági megállapítását az engedélyt kérő szerv. Ezt követően kifejtette aggályait a feljelentéssel, a benyújtásával, annak időpontjával és az iktatással kapcsolatban. Véleménye szerint a nyombanítás követelményének, amely garanciális szabály, nem felel meg a feljelentés megtétele. A 74/2009. BK vélemény alapján a feljelentés megtétele nem nyúlhat túl azon az időtartamon, amely az adatmennyiség terjedelme, az ügy jellege, a bonyolultsága, a személyi összefüggés alapján szükséges a bűnüldözési érdekek megfogalmazásához. Hangsúlyozta, hogy az ügy minimális személyt érint, és rövid telefonbeszélgetésekről van szó, tehát nem tekinthető bonyolultnak, és a bűnüldözési szempontok sem indokolják a késedelmet. Álláspontja szerint azért is törvénysértő a titkos információgyűjtés, mert III.rendű vádlott neve III.r. vádlottra nem terjed ki az engedély, tehát az engedély kereteit túllépte az információgyűjtést végző szerv. Kifejtette aggályait azzal kapcsolatban is, hogy a bizonyítékként történő felhasználást kezdeményeznie kell a feljelentéssel egyidejűleg, amely viszont nem áll rendelkezésre. Ügyészi jelentés tartalmazza, hogy a feljelentésben ez a kezdeményezés benne van, álláspontja szerint azonban hiányzik. Kifejtette, hogy arra tekintettel kell értelmezni, hogy ténybeli beismerő vallomást tettek a vádlottak, akik büntetlen előéletű, 30 éve a közigazgatásban dolgozó családanyák, hogy a gyanúsított kihallgatásukkor tudták meg, hogy lehallgatták őket. Véleménye szerint az általa hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján, ha a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel, akkor az alapján tett vádlotti vallomás sem. Mivel a III.r. és IV. r. vádlott ennek a lehallgatásnak a tényére tekintettel tettek vallomást, így annak kirekesztése is szükséges az ügyben. A KEKKH rendszerben a lekérdezések megtörténtek, viszont ez önmagában a célzatot és a vádlotti tudattartalmat nem támasztja alá. Így ezek a lekérdezések, ha nem állnak rendelkezésre a terhelti beismerések és a titkos információgyűjtés anyaga, önmagában nem alkalmasak a bűnösség bizonyítására. Ezt követően kifejtette, hogy amennyiben a felmentés vonatkozásában az ítélőtábla nem ért egyet a védői érveléssel, tehát az ítélőtábla véleménye szerint is a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható, abban az esetben a cselekmény társadalomra veszélyessége tekintetében rámutatott, hogy nem voltak a vádlottak tisztában azzal, hogy a jogszabályokat megszegve járnak el. V.rendű vádlott neve V.r. vádlottat megbízható emberként ismerték, akivel napi szinten találkoztak, és általános meghatalmazása volt az ügyekben, amely ugyan nem került elő, de álláspontja szerint nagy bizonyossággal megállapítható, hogy volt ilyen. Máskor is adtak ki információkat, nem csak a vádlottak, ezt a gyakorlatot a vezetők megerősítették. Rámutatott továbbá arra, hogy a felettesek minden esetben elmondták, hogy olyan köztisztviselőkről van szó, akik a munkájukat 25-30 éve elhivatottan végzik, és a munkájukkal semmi probléma nem volt. Önmagában ez a büntetőeljárás elég büntetés a III.r. és IV.r. vádlott számára.

Végző soron, tekintettel arra, hogy a titkos információgyűjtés révén beszerzett adatok hiányában a jogellenes célzat és az egyenes szándék kétséget kizáróan nem bizonyítható, így bizonyítottság hiányában indítványozta III.rendű vádlott neve III.r. és IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottak felmentését az ellenük emelt vád alól. Rámutatott továbbá, hogy az egyenes szándékra vonatkozóan az alanyi oldalon nem áll rendelkezésre elég bizonyíték, tényállási elem hiányzik, illetve a vádlottak a magatartásuk lehetséges következményeit azért nem látták előre, mert a tőlük elvárható figyelmet elmulasztották, a cselekmény gondatlan elkövetést pedig nem bünteti a törvény. Hivatkozott még arra is a védő, hogy büntethetőséget kizáró ok a társadalomra veszélyességben való tévedés.

V.rendű vádlott neve V.r. vádlott védője csatlakozott az előtte szóló védő perbeszédében elhangzottakhoz. Álláspontja szerint ez a cselekmény nem volt veszélyes a társadalomra, és ezért nem szükséges, hogy bármilyen joghátrányt szenvedjen akár az V.r. vádlott, akár bármelyik ügyben

érintett személy. Védencének annyi előnye származott csupán, hogy telefonon megkapta a kért információt. A gyakorlat szerint bármely szombathelyi lakosnak megadták telefonon a jogszabályi felvilágosítást, ami nem zavarta a munkáltatót, és a vádhatóság sem kifogásolta eddig. Kérte védence felmentését.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott védője a felmentésre irányuló indítványa tekintetében előadta, hogy szintén egyetért az előtte felszólaló védők álláspontjával. Véleménye szerint, ha a bűncselekménynek nincsenek tettese, akkor felbujtók sem lehetnek, ezért védence felmentését indítványozta. Másodlagosan enyhítésért kért, tekintettel arra, hogy a VI.r. vádlottnak gyed alatt szüntették meg a munkaviszonyát, azóta pedig nem tud elhelyezkedni. Rámutatott, hogy a próbára bocsátás alkalmazásával tulajdonképpen meghosszabbodott az az időtartam, amely alatt büntetőeljárás hatálya alatt állt védence. Hivatkozott a társadalomra veszélyesség fokára, amelyre tekintettel kérte, hogy a büntetési célokra figyelemmel a joghátrány ne legyen megtorló jellegű, elégséges megrovás intézkedés alkalmazása.

VII.rendű vádlott neve VII.r. és VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlott védője fenntartotta az írásban benyújtott fellebbezését. Az ügyészi perbeszédben elhangzottakra reflektálva kifejtette, hogy védencei nem tettek olyan vallomást, amelyből az lenne kiolvasható, hogy elismerték volna, hogy hibáztak. Előadta, hogy a hivatali dolgozókat félrehívták, és azt mondták nekik, hogy amennyiben elismerik a cselekmény elkövetését, és pénzbüntetésnél nem lesz súlyosabb a rájuk kirótt büntetés, abban az esetben a hivatal visszaveszi őket. Ez azonban nem történt meg. Véleménye szerint arról szólt az egész, hogy találni kellett valamit, a velük szemben lefolytatott eredményes eljárás pedig javítja a bűnügyi statisztikát. Hangsúlyozta, hogy nem követtek el bűncselekményt az alkalmazottak. Véleménye szerint védencei tekintetében iratellenes az indokolás. A törvényszék az első fokú eljárás során meghallgatott tanúkat, akik alátámasztották, hogy a becsatolt meghatalmazás okiratilag igazolta a valós szituációt, amely szerint általános meghatalmazás alapján eljár a testvére ügyében VIII.rendű vádlott neve III.r. vádlott annak érdekében, hogy egy súlyos kárral fenyegető helyzetet el lehessen kerülni, ezért megkérdezte, hogy a testvérével kapcsolatban mi a helyzet. A törvényszék az ítéletében ugyan röviden kitért a 16/2007. (III. 13.) IRM-MM-KVM együttes rendelet 2. § (1) bekezdésére, de elmulasztotta ugyanennek a §-nak a (4) bekezdését megvizsgálni, amely azt tartalmazza, hogy nem kell díjat fizetni, ha az ügyintéző a nyilvántartás szerint az adatigénylőt saját vagy korábbi adatairól bármilyen formában tájékoztatja. Álláspontja szerint ez alapján az állapítható meg, hogy nem valósult meg bűncselekmény, mivel ezt a jogszabályhelyet a hatóságok a mai napig nem veszik figyelembe. Megjegyezte, hogy az állampolgárok nagy számban indíthatnának eljárást az állammal szemben azért, mert velük szemben jogellenesen vesznek igénybe illetékfizetési, adatközlési és egyéb díjra vonatkozó kötelezettségeket. Mindezek alapján, ahogy arra írásban részletesen kitért, csak a felmentő ítélet lehet igazságos, méltányos és jogszerű védenceivel kapcsolatban.

IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott védője is egyetértett az előtte szóló védők álláspontjával. Mivel védence tudomásul vette az ítéletet, kizárólag a terhére van fellebbezés, ezért kizárólag a bünteteskiszabás körében emelte ki, hogy helyesen értékelte az első fokú bíróság azt, hogy a szankció megválasztásakor a speciális prevenció került előtérbe a büntetlen előéletű terheltekkel szemben, annak érdekében, hogy a jövőben ne tanúsítsanak ilyen magatartást. Az ügyészi indítvány elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint a törvényszék által figyelembe vett enyhítő körülményekkel az alkalmazott intézkedés arányos.

III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r. és VII.rendű vádlott neve VII. r. vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak nyilatkozni.

Az ítélet tábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmek közül V.rendű vádlott neve V.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlottak vonatkozásában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést találta megalapozottnak.

Az ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a másodfokon eljáró bíróság a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. A felülvizsgálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, illetőleg megalapozatlansági hibát, amely akadályát képezte volna az ítélet érdemi másodfokú felülbírlatának.

Az első fokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. A felülbírlat során az ítélet tábla megállapította, hogy az első fokú bíróság a bizonyítási eljárásban az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, tartalmukat okszerűen értékelte. Megállapította az ítélet tábla, hogy a törvényszék rendelkezésére álltak az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges objektív bizonyítékok, amelyek alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.

Vizsgálta az ítélet tábla, hogy az ügyben folytatott titkos információgyűjtés, és az eredményének értékelése megfelel-e az eljárási törvény rendelkezéseinek. Az eljárás megindulásának időpontjában hatályos Be. 206/A.§ (1), (2) bekezdése értelmében a titkos információk felhasználhatóságával kapcsolatos törvényi feltételek megléte nem kétséges az ügyben. A 74/2009. BK vélemény részletezi azokat a szempontokat, amelyeket az eljáró bíróságnak a törvényben foglalt „haladéktalanul” kitétel megvalósulása körében figyelembe kell vennie (Be. 206/A.§ (1) bekezdésének b./ pont). Rögzíti, hogy a titkos információgyűjtés eredményének büntetőeljárásban történő felhasználást illetően annak a feltételnek a teljesülése, hogy „a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett”, a rendelkezésre álló adatok gondos mérlegelésével kell megállapítani. A haladéktalanság az adott kérdésekben nem azonosítható az „azonnal” fogalommal, tehát azzal az időponttal, amikor a titkos információgyűjtést végrehajtó Nemzetbiztonsági Szakszolgálat az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtést végző szerv rendelkezésére bocsátotta.

A rendelkezésre álló anyagban megtalálhatóak azok a szükséges iratok amely alapján az engedélyezés történt, azok figyelembe vételével lehetett a titkosítást törölni. A nyomozási bíró az engedélyezés körében - valamennyi adat birtokában - meggyőződött arról, hogy minden tekintetben törvényes volt-e a lehallgatás. Ebből következik, hogy a nyomozás során, a nyílt eljárásban, a nyomozási bíró engedélyére tekintettel törvényesen tárhatta - a nyomozó hatóság, majd - a perbíróság a terheltek elé a telefonbeszélgetések tartalmát. Amennyiben a nyomozási bíró nem találta volna a szabályoknak megfelelőnek a titkos információgyűjtés módját, nem engedélyezi a bizonyítékként való felhasználást, és sem a nyomozó hatóság, sem az ügyész nem emelhette volna be a vádat alátámasztó bizonyítási anyagba a lehallgatási jegyzőkönyveket.

Az első fokú bíróság minden szükséges körülményt alaposan körbejárt, elemzett, amelynek eredményeként helyesen helyezkedett arra az álláspontra, amelyet a másodfokú bíróság is osztott, hogy a titkos információgyűjtés és annak eredményének felhasználása megfelelt a jogszabályi előírásoknak, figyelemmel a Be. 201.§ (1) bekezdés c./ pontjára. Ennek értelmében az ezzel kapcsolatos védelmi érvelések a másodfokú eljárásban sem foghatnak helyt, ahogy a „készletezésre” vonatkozó érvelés sem a jelenlegi jogi szabályozás alapján. Az ítélet tábla állásfoglalása szerint az ügy bonyolultságának megítélése szubjektív, a felderítés megfelelő ideig tartott ahhoz, hogy a

büntetőeljárás megindulhasson. Törvénysértő késedelem az eljárási cselekmények vonatkozásában nem merülhet fel.

Az ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy a lehallgatási anyag nélkül is megalapozott tényállást lehetett volna megállapítani az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.

Elsődleges bizonyítási eszköz a terheltek nyomozati és bírói szakban tett vallomásai, nyilatkozatai. Valamennyi vádlott a cselekmény elkövetését elismerte, az I.r., II.r. vádlottak bűnösségüket részben, a III.r., IV.r., V.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak nem ismerték el a bűnösségüket, míg a VI.r. és a IX.r. vádlott büntetőjogi felelősségét is elismerte. Vizsgálta az első fokú bíróság, hogy milyen változás állt be a Kormányablaknál és a Kormányhivatalnál ügyintézőként alkalmazásban álló terhelti nyilatkozatokban a tárgyalási szakban, a védekezésük, álláspontjuk abba az irányba mutatott, hogy nem tudtak arról, hogy helytelen gyakorlatot folytatnak. Fontos kiemelni, hogy valójában a nyomozati szakban tett gyanúsított kihallgatásukkor a terheltek úgy tettek ténybeli beismerő vallomást, hogy csupán a gyanúsításuk történt meg, és nem került velük közlésre a titkos információgyűjtés, sem a lehallgatás anyagának eléjük tárása. A terhelti vallomások elemzésével megfelelő körben és megfelelő megközelítésben, hibátlanul foglalkozott a törvényszék.

A vádlottak vallomásait alátámasztotta a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának megkeresésre adott válasza, amelyből pontosan megállapítható, hogy a lekérdezések megtörténtek, amit a nyilvántartó napló kivonata tanúsít.

Vizsgálta az első fokú bíróság két szerv megkeresésével, hogy az V.r. vádlott valójában milyen meghatalmazással járt el ügyintézéseikor, majd levonta a megfelelő konklúziót. Eseti meghatalmazását az V.r. és IX.r. vádlott utólag, a lekérdezés és az információ átadásának megtörténte után írták alá.

A szükséges személyi bizonyítást is felvette a törvényszék, kihallgatta az ügyintéző vádlottak feletteseit, részletesen értékelte az általuk előadottakat, amely szerint helyesen állapította meg, hogy a hivatali ügyintézők nem a jogszabályoknak megfelelően jártak el az adatszolgáltatások és a gépjárművek átírásával kapcsolatos eljárások során. Ekként a másodfokú bíróság álláspontja szerint is kimondható, hogy a tanúvallomások valóban cáfolták a vádlotti előadásokat.

Értékelte továbbá a törvényszék a már említett a titkos információgyűjtés eredményét, a lehallgatási anyagot.

A történeti tényállás bevezető részében a vonatkozó jogszabályok felsorolása teljes, azok tartalmazzák az ügyintézők és ügyfelek kötelezettségeit eljárásaik során, amelyek betartása és betartatása kötelező érvényű.

Az első fokú bíróság által értékelt valamennyi bizonyíték - a titkos információgyűjtés és a telefonlehallgatások tartalma, az ahhoz kapcsolódó iratok, a tanúkihallgatások, az okirati bizonyítékok, megkeresésekre adott válaszok, valamint a terhelti nyilatkozatok - alapján, amelyet végül is nem vitattak az érintettek, a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.

Az eljárási és logikai hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás azonos bizonyítási anyag mellett alappal nem támadható és nem írható felül a felülmérlegelési tilalom folytán. A törvényszék ítéletének tényállása teljes mértékben megalapozott, így a Be. 351.§ (1) bekezdése

szerint alapját képezte a másodfokú bíróság határozatának is. A felmentésre irányuló fellebbezésekkel ekként eredményesen nem támadható az ítélet.

A törvényszék a megalapozott tényállás nyomán okszerű következtetést vont le a tényállásban ismertetett cselekmények tekintetében I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., VII.rendű vádlott neve VII.r., VIII.rendű vádlott neve VIII.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott bűnösségére, a bűncselekmények minősítése törvényes, és az ahhoz fűzött jogi indokolás helytálló.

2016. év első negyedében az I.r., II.r., III.r. IV.r., VI.r. VII.r. és VIII.r. vádlottak a egyéb érdekelt Kormányablak, illetve Okmányirodai osztályán kormánytisztviselőként dolgoztak ügyfélszolgálati, illetve okmányirodai ügyintézői munkakörben. Az öt tényállási pontban részletezett módon jogszabályi rendelkezések megsértésével szabályszerűen benyújtott kérelem és az ahhoz kapcsolódó díjfizetés nélküli adatkéréseket hajtottak végre a vádlottak a KEKKH-ből személygépkocsik tulajdonosi adatairól, személygépkocsit terhelő hitelről, elidegenítési és terhelési tilalomról, jelzálogról, illetőleg egy adott lakcímen lakó személy adatairól. Ezeket az információkat telefonon közölte I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r. IV.rendű vádlott neve IV.r. és VII.rendű vádlott neve VII.r. vádlott - számos jogszabály megsértésével kiszolgáltatva az adatot a központi nyilvántartásból - V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., VIII.rendű vádlott neve VIII.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlottakkal, azonban e magatartásukkal, tevékenységükkel hivatali kötelezettségüket megszegték.

A Btk. 305.§ a./ pontja értelmében az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali kötelezettségét megszegi.

A fellebbviteli főügyészség helytállóan mutatott rá, hogy a hivatali visszaélés büntettének jogi tárgya az államapparátus törvényes, szabályszerű működésébe, valamint az állami szervekbe és hivatalos személyekbe vetett bizalom.

A bűncselekmény elkövetési magatartásai a hivatali köteletség megszegése a hivatali hatáskör túllépése, amikor a hivatalos személy olyan tevékenységet fejt ki, amely hatáskörén kívül esik, amelynek elvégzésére nincs joga, vagy a hivatali helyzettel való egyéb visszaélés. A bűncselekmény alanya tettesként csak hivatalos személy lehet. A bűncselekmény csak egyenes szándékkal követhető el, a törvény a szándékon túl a célzatot is megköveteli.

A Büntető Törvénykönyvhöz szóló Kommentár elméleti megfogalmazásában a jelen cselekmények illeszkednek, az első fokú bíróság az ezzel kapcsolatos érvelését kifejtette, amellyel egyetértett a táblabíróság.

A hivatali visszaélési körből a hivatalos személy nem léphet ki, a hivatali szerv eljárási rendjét, annak a törvényes működésébe vetett közbizalmat nem sértheti, vagy veszélyeztetheti. A hivatalos személy kötelezéseit, a hivatalos eljárásban hozható intézkedéseit különböző szintű jogszabályok pontosan meghatározzák, ezekkel az ügyintézőknek tisztában kell lenniük. A vádbeli időszakban a kormányhivatali ügyintézők, az I.r., II.r., III.r. IV.r., VI.r. VII.r. vádlottak köztisztviselőként dolgoztak, ekként a Btk. 459.§ (1) bekezdés 11. pont k./ alpontja értelmében hivatalos személynek minősülnek. Köteleességszegő magatartásukat a közhatalmi tevékenységgel kapcsolatban akkor valósították meg, amikor célhoz kötöttség nélkül beléptek az országos gépjármű nyilvántartásba (1-4. tényállás), illetve a jogosulatlan adatkérést eszközölték (5. tényállás), majd telefonon keresztül az adatigénylés jogosultságát és az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének ellenőrzése nélkül szolgáltatott ki információt szívésségből és személyes ismeretségből VIII.rendű vádlott neve VIII.r.

vádlott, aki tanulmányi szabadságon volt, valamint V.rendű vádlott neve V.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott részére. Az V.r. vádlott megbízás alapján autókereskedők okmányirodai ügyintézésével, míg IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott használt autókereskedelemmel foglalkozott, mint a 1. Bt. beltárgya. Ezáltal az utóbbi terheltek mások lehetőségéhez képest kedvezőbben jutottak a kért adatokhoz.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 9.§ (1) bekezdése szerint a kormányzat szolgálati jogviszonyban és közszolgálati jogviszonyban (közszolgálat során) a közszolgálatának elsődlegessége alapján és a jó közigazgatásba vetett bizalom fenntartásának szem előtt tartásával kell eljárni. A törvény 10.§-a alapján tilos a joggal való visszaélés.

Megfelelő eljárási rendben kell igényelni az adatokat. Amennyiben ettől eltérően történik az előnyhöz juttatás azáltal, hogy nem kell kivárnia valakinek, hogy személyesen eljárva sorra jusson, vagy ügyfélkapun keresztül igényeljen adatot, ezáltal kedvezményezett helyzetbe kerül, másoknál azonban hátrább sorolási helyzetet eredményez.

A jogszabályokat a köztisztviselőknek az esküjük folytán is be kell tartaniuk.

Az adatszolgáltatási eljárás kérelemre indul, és díjmentesség nem alkalmazható. Erre is pontosan rámutatott az első fokú bíróság, továbbá adott vádlottak a tényállásból egyértelműen kiolvashatóan, az egyszerűség és a gyorsaság miatt választották ezt a formát.

V.rendű vádlott neve V.r. vádlott három személygépkocsi kapcsán érdeklődött II.r., III.r., IV.r. vádlottaktól, így V.r. vádlott terhére 3 rendbeli cselekmény róható.

A 2. tényállási pontban írt cselekmény esetében láncolatos formában IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott felbujtója az V.r. vádlottnak, aki szintén felbujtó magatartást tanúsított (ez esetben a II.r. terhelt volt a tettes).

Megállapítható tehát, hogy az elkövetői magatartásokat is helytállóan rögzítette az első fokú bíróság.

A cselekmények társadalomra veszélyessége kétségtelenül fennáll, valamint a tévedésre való hivatkozás szintén nem foghat helyt másodfokon, mivel jogszabályok által szabályozott környezetről van szó. A törvényszék érvelése ebben a körben is teljes és helyénvaló.

A büntetés kiszabási körülményeket a törvényszék feltárta. Azonban, ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is rámutatott, az I.r., II.r., III.r., IV.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában a büntetlen előélet közszolgálati jogviszonyuk okán nem minősül enyhítő körülménynek, valamint V.r., VIII.r. és IX.r. vádlott felbujtó, másokat bűnbe sodró magatartása súlyosítólag hat.

A büntetési célok, a speciális és generális prevenció szem előtt tartásával az ügyintézőként eljáró I.rendű vádlott neve I.r., Reményi Brigitta II.r., III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r., VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottak tekintetében arányosnak találta a másodfokú bíróság a próbára bocsátás intézkedést joghátránnyként, amely egy elhalasztott büntetés alkalmazása, az alanyi és tárgyi tényezők megfelelő értékelésével.

A büntetés kiszabási körülmények együttes értékelésével, figyelemmel szintén az alanyi és tárgyi ismérvekre, a felbujtó magatartásra, valamint V.r. vádlottnál a halmazatra tekintettel nem értett

egyét a táblabíró V.rendű vádlott neve V.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlottak esetében a próbára bocsátás intézkedés alkalmazásával, azonban helyt adva - ebben a tekintetben - az ügyészi fellebbezésnek, úgy találta, hogy velük szemben mindenképpen büntetés kiszabása indokolt.

Ezért a másodfokú bíróság az általános és egyéni megelőzés érdekében, a belső arányosság szempontjaira is figyelemmel, indokoltan találta a Btk. 50.§ (1) bekezdése szerint pénzbüntetésre kiszabását V.r. és IX.r. vádlottakkal szemben, amely a büntetési célok kifejezéséhez szükséges szankció az ő esetükben. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét a Btk. 50.§ (1) bekezdés (3) bekezdése alapján határozta meg cselekvőségük mértékéhez igazodóan a napi tételek számát, míg jövedelmi, vagyoni helyzetüknek megfelelően az egy napi tétel összegét.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a Btk. 51.§ (1), (3) bekezdése alapján szabadságvesztés büntetésre kell átváltoztatni.

A szintén ügyintéző VII.rendű vádlott neve VII.r. és a hivatali munkából akkor távollévő VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlott esetében a megrovás - a csekélyebb társadalomra veszélyesség okán, az eset összes körülményeit számba véve -, amellyel a bíróság rosszallását fejezi ki, és felszólítja az elkövetőt, hogy tartózkodjon a jövőben bűncselekmény elkövetésétől, elégséges intézkedés.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A másodfokú bíróság rögzítette IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott állandó lakóhelyét az általa bemutatott lakcímet igazoló hatósági igazolvány alapján.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítéletábra a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően V.rendű vádlott neve V.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben azt V.r. és a IX.r., valamint I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., VII.rendű vádlott neve VII.r., VIII.rendű vádlott neve VIII.r. vádlott tekintetében - helyes indokainál fogva - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az V.r. és IX.r. vádlott vonatkozásában a kirendelt védő közreműködése folytán felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§-án alapul.

Győr, 2018. május 30.

dr. Csák Csilla sk.
előadó bíró

dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Ez az ítélet és a Szombathelyi Törvényszék 2018. február 7. napján kelt 13.B.15/2016/47. számú ítélete meg nem változtatott részében I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., IV.rendű vádlott neve IV.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r., VII.rendű vádlott neve VII.r., VIII.rendű vádlott neve VIII.r. és IX.rendű vádlott neve IX.r. vádlott vonatkozásában 2018. május 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke